

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. november 2020 blev i sag nr. 94926:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Sønderjysk Forsikring G/S
Jens Terp-Nielsens Vej 13
6200 Aabenraa

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 25/2 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg kom til skade ved en arbejdsulykke den 14. oktober 2016. Sagen har været behandlet i Arbejdsskadestyrelsen og i Ankestyrelsen.

Der er fastsat en méngrad på 12%.

Jeg har anmeldt skaden til min heltidsulykkesforsikring i Sønderjysk Forsikring, som kun har vurderet min méngrad til 8%.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Ulykkesforsikringsselskabet skal acceptere Ankestyrelsens afgørelse og udbetale erstatning efter en méngrad på 12% samt mine advokatombudsninger tillige med renter."

Selskabet har i brev af 24/4 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klagen giver ikke anledning til en ændring af Selskabets afgørelse i sagen.

PÅSTAND

Klageren gives ikke medhold.

SAGSFREMSTILLING

I nærværende sag har Selskabet truffet afgørelse om, at det varige mén ikke kan fastsættes til mere end 8 procent.

Selskabet modtog anmeldelse i sagen den 20. marts 2017. Skaden indtraf den 14. oktober 2016 og første lægebehandling var den 28. november 2016. jf. bilag A.

Det fremgår af anmeldelsen, at Klageren ved skadens pådragelse *'satte sig voldsomt på rumpen og pådrog sig et voldsomt slag i ryggen'*.

Klagerens sag har været under behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, idet der er tale om en arbejdsskade.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf afgørelse om det varige mén den 30. april 2018. Det fremgår af afgørelsen, at det varige mén er vurderet til 12 procent, men da en del af Klagerens gener ikke skyldes arbejdsskaden, blev det varige mén nedsat.

Det blev således vurderet, at det varige mén på grund af arbejdsskaden skulle vægte 2/3 og de forudbestående private forhold 1/3. Der henvises til bilag B.

På baggrund af denne vurdering traf Selskabet den 1. juni 2018 afgørelse om, at det varige mén kunne fastsættes til 8 procent, jf. Bilag C.

Den 3. april 2019 modtog Selskabet besked fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, at det varige mén skulle forhøjes til 12 procent, jf. bilag D

Der blev anmodet om samtykke fra Klageren den 24. maj 2019.

Akterne, der dannede grundlag for den forhøjede erstatning, modtoges den 6. juni 2019, dog manglede afgørelsen fra Ankestyrelsen. Denne afgørelse modtoges den 20. september 2019 og herefter blev sagen fremsendt til vurdering ved Selskabets lægekonsulent.

Selskabet traf afgørelse den 30. oktober 2019 hvor den oprindelige afgørelse blev fastholdt, jf. bilag E. Det fremgår af afgørelsen, at der er tale om forudbestående gener i ryggen og at disse ikke er omfattet af dækningsomfanget på en ulykkesforsikring. Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at der alene kan udbetales erstatning for de gener, der er den direkte følge af hændelsen samt, at der ikke kan dækkes for gener, der er begrundet i forudbestående lidelser.

Klageren henvendte sig via sin advokat den 17. januar 2020 og anmodede Selskabet om at ændre sin afgørelse.

Der fremsendes mail til advokaten, hvor afgørelsen af 30. oktober 2019 blev fastholdt. Der henvises til afgørelsen af 30. oktober 2019 samt muligheden for at få sagen vurderet ved Arbejdsmarkedet Erhvervssikring, jf. bilag F.

Klageren indsendte herefter klagen direkte til Ankenævnet for Forsikring den 20. februar 2020. Den klageansvarlige i Selskabet har således ikke haft mulighed for at træffe afgørelse i sagen, inden den blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

ANBRINGENDER

Selskabet har truffet afgørelse i sagen på baggrund af de lægelige oplysninger som er lagt til grund for behandlingen af arbejdsskademyndighederne.

Det fremgår heraf, at der har været lænderygsmarter gennem en årrække, samt hold i ryggen igennem 30 år.

Endvidere fremgår det af de lægelige akter, at Klageren ved hændelsen pådrog sig en diskusprolaps ved L2/L3.

Denne er ikke symptomgivende, da den sidder i venstre side og Klagerens gener er i højre side.

Der er fundet degenerative forandringer i ryggen og svær slidgigt på alle niveauer.

Der er således tale om forudbestående lidelse, der er årsag til de primære gener, og som ikke har relation til hændelsen den 14. oktober 2016.

Afgørelsen er truffet på baggrund af forsikringsbetingelserne, jf. bilag G, hvor følgende fremgår:

...

På denne baggrund kan der ikke tilkendes erstatning for gener der stammer fra slid og degenerative forandringer, eller som ikke direkte er begrundet i den skete skade.

I nærværende sag er der tale om en skade der er omfattet af arbejdsskadesikringsloven samt en privat ulykkesforsikring.

Det fremgår af Ankestyrelsen afgørelse, at der ikke kan ske fradrag for forudbestående gener, idet arbejdsskademyndigheden ikke kan løfte bevisbyrden for dette fradrag.

Denne omvendte bevisvurdering findes i lov om arbejdsskadesikring § 12, stk. 2, hvor det gøres gældende, at et påvist varigt mén anses som en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod. Det er således myndigheden, der med overvejende sandsynlighed skal bevise at generne eller dele heraf med overvejende sandsynlighed er på grund af andre forhold end arbejdsskaden.

I ulykkesforsikringen er det vilkårene i forsikringsbetingelserne, der bestemmer dækningsomfanget, og det er Klageren der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem de varige gener og den anmeldte hændelse.

Det følger af reglerne i arbejdsskadesikringsloven, at når en skade er anerkendt som en arbejdsskade, er der formodning for, at alle generne er en følge af skaden.

Som følge af forskellene i det juridiske grundlag kan vurderingerne i de to sagstyper derfor være forskellige.

På baggrund heraf er der tale om forskellige lovgrundlag og forskellige juridiske vurdering og bevisbyrderegler, hvorfor afgørelsen i arbejdsskadesagen ikke automatisk kan absorberes i afgørelsen for den private ulykkesforsikring.

Klageren har anført, at han med klagen ønsker Selskabet skal acceptere Ankestyrelsens afgørelse og udbetale erstatning efter en méngrad på 12 procent, samt advokatomkostninger, tillige med renter.

Klager har ikke i forbindelse med klagen påvist eller dokumenteret forhold, der efter sædvanlig praksis berettiger til fastsættelsen af et varigt mén på mere end 8 procent.

På denne baggrund kan der ikke tilkendes erstatning for gener der stammer fra slid og degenerative forandringer, eller som ikke er begrundet i den skete skade.

Advokatomkostninger er ikke en del af dækningsomfanget på den private ulykkesforsikring, der henvises i den forbindelse til forsikringsbetingelserne, jf. bilag G:

...

Selskabet har endvidere fulgt sædvanlige og branchemæssige kutymer for behandling af sager af den pågældende karakter, herunder givet Klageren behørig orientering omkring mulighederne for at rette henvendelse til den klageansvarlige i Selskabet samt muligheden for indbringelse af sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Klageren kan således ikke gives medhold.

PROCESSUELLE BEMÆRKNINGER

Det bemærkes, at sagen forud for indbringelsen for Ankenævnet for Forsikring ikke har været behandlet af Selskabets klageansvarlige.

På baggrund af sagens karakter ville en realitetsbehandling fra den klageansvarlige i Selskabets dog ikke have medført en anden afgørelse."

Klagerens advokat har i brev af 6/5 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Indklagedes svarskrift giver ikke klageren anledning til at ændre påstand eller anbringender.

Jeg vedlægger kopi af speciallægeerklæring af 30.12.2017 fra overlæge, speciallæge neurologi ved Sygehus ..., der har undersøgt klageren i anledning af arbejdsskaden.

Af erklæringens side 2, første afsnit, fremgår det, at der ikke er tidligere relevante diagnoser.

Der har før ulykken kun været gener med ryggen i forbindelse med overanstrengelser. Der er ikke tale om kroniske smerter, men kun smerter udløst periodisk ved overanstrengelse.

Efter ulykken er daglige smerter om morgenen. Disse smerter var ikke til stede før ulykken.

Det bestrides endvidere, at der har været lænderygsmarter gennem en årrække og hold i ryggen gennem 30 år.

Der er således ingen forudgående lidelser, der er årsag til de gener, som har relation til hændelsen den 14. oktober 2016.

Der er således en klar årsagssammenhæng mellem skaden og de nuværende symptomer.

Ved selskabets accepts af de 8% til varigt mén er det ikke gjort gældende, at der skulle være forudgående skader.

Dette anbringende kan således ikke gøres gældende på nuværende tidspunkt.

Jeg anmoder om, at der tilkendes en méngrad på 12% i ulykkesforsikringssagen."

Selskabet har i brev af 13/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"SUPPLERENDE ANBRINGENDER

Den af Klageren anførte sagsfremstilling i forhold til, at der er klar årsagssammenhæng mellem skaden og de gener, som har relation til hændelsen den 14. oktober 2016, kan vi ikke tiltræde.

Der henvises til afgørelse truffet af Ankestyrelsen den 21. marts 2019.

Hvad er afgørende for resultatet:

'Vi er opmærksomme på, at du ved en MR-skanning den 5. december 2016 fik påvist degenerative forandringer i lænderyggen. Du oplyser, at du tidligere har haft gener i lænderyggen..... Vi vurderer således, at vi ikke kan løfte bevisbyrden for et fradrag, fordi du har været næsten symptomfri før ulykken.'

Det fremgår af afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 30. april 2018 samt af afgørelse truffet af Ankestyrelsen den 21. marts 2019, at der er påvist degenerative forandringer i december 2016. Dette har medført gener i lænderyggen.

Der henvises til forsikringsbetingelser punkt. 5.3.2 til 5.3.5 hvoraf fremgår, at ulykkesforsikringen ikke yder erstatning for tilstande der bestod før ulykkestilfælde. Der ydes ikke erstatning for sygdom eller latente sygdomsanlæg som er opstået eller forværret i forbindelse med ulykken.

Det faktum at Ankestyrelsen jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2 ikke med overvejende sandsynlighed kan løfte bevisbyrden for, at generne ikke kan henføres til andet end arbejdsskaden jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 1 gør ikke, at denne bevisbyrde kan overføres til ulykkesforsikringen. Der er ligefrem bevisbyrde i nærværende sag, hvorimod der er omvendt bevisbyrde i arbejdsskadesagen.

Det fremgår af betingelserne, at ulykkesforsikringen dækker en pludselig hændelse der medfører personskade. Der skal således være tale om, at skaden er egnet til at medføre de gener som klageren oplever efter skaden. Der kan således kun udbetales erstatning, når et ulykkestilfælde er direkte årsag til, at forsikredes medicinske mén kan fastsættes til mindst 5 procent.

Vi finder således ikke, at der er ført bevist for, at hændelsen har medført varige gener som kan udløse erstatning svarende til mere end 8 procent.

Den af Klageren anførte sagsfremstilling i forhold til, at der ved Selskabets afgørelse om 8 procent ikke er gjort gældende, at der skulle være forudgående skader.

Det fremgår af afgørelsen fra Selskabet af 1. juni 2018, at den bygger på den afgørelse der er truffet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 30. april 2018. Der er ikke foretaget en konkret begrundelse af udmålingen af erstatningens størrelse, idet afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring danner grundlag for Selskabets afgørelse, herunder begrundelse for fradraget."

Klagerens advokat har i brev af 17/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klageren henviser til, at han har været symptomfri i 10 år bortset fra reaktioner ved store fysiske belastninger.

Der henvises til lægeerklæring af 1. december 2018 næstsidste afsnit, i hvilken den undersøgende læge anfører:

'der findes overensstemmelse mellem de subjektive klager, som anses for at være udløst af selve traumet og dens efterfølgende eftervirkninger af 14.10.16 og objektive fund'.

Dette beviser, at eventuelle forud bestående skader ikke har haft indflydelse på fastsættelsen af méngraden på 12%.

Klagerens bevisbyrde ses hermed opfyldt."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af neurologisk speciallægeerklæring af 30/12 2017 fremgår bl.a.:

"Tidligere:

...

Ud fra vedlagte sagsakter kan det læses, at der i marts måned 2014 er gennemført røntgenundersøgelse af columna totalis, i særdeleshed af columna thoracalis hvor der fandtes en spondylose. I columna thoracalis stedvist ancolyserende og ved røntgen af columna cervicalis fandtes discus degenerative forandringer fra C5 og distalt med reduceret discus højde uden anterior spondylose. Endv. spondylarthrose specielt i venstre side mellem C4 og C5, hvor osteofytterne påvirker foramen intervertebrale mellem C4 og C5.

Endv. findes der fra lægerne i ... et journalnotat vedr. smerter i højre skulderregion med varierende lokalisation dateret 260314, som var årsag til at patienten blev henvist til ovenstående røntgenundersøgelse. Ellers ingen oplysninger om forudbestående eller tidligere sygdomme eller indskrænkninger.

Aktuelle:

...

Stoppede den [i 2017] og blev privatisør. Inden da fik han foretaget en MR-scanning af columna lumbalis 051216, da han i november 2016 oplevede at benene gav efter under ham, visende iflg. beskrivelsen lateral venstresidig prolaps med foraminal stenose i L2/L3, degenerativ forandring med dårlige pladsforhold i foramina uden prolaps og uden stenosering i resten af tænde-hvirvelsøjlen og overgang til korsbenet samt et hæmangiom i corpus L3.

Den 040117 bliver han på begæring af egen læge set på Privathospitalet ... af læge ... som har noteret at skadelidte har haft problemer med lændesmerter igennem en årrække. At han efter faldtraumet i oktober 2016 har haft tiltagende smerter lavt i lænderyggen, kriblende prikkende paræstesier i højre lår og underben og svigtende funktion i højre ben. Det er noteret at symptomerne skifter meget. Nogle dage fint og andre dage mere besværet. Aktuelt mere eller mindre konstant ondt i ryggen.

Blev undersøgt af ... hvor der ikke beskrives særlige neurologiske udfaldssymptomer eller bevægelsesindskrænkning som afsluttes med en anbefaling om smertelindrende medicin, fysioterapi og at undgå større fysiske belastninger.

...

Diagnose:

Lændesmerter/vridtraume af columna lumbalis
Lumbal discus degeneration med foraminal forsnævring
Forhøjet blodtryk/arteriel hypertenslon
Adipositas /overvægt
Kroniske smerter

Konklusion:

[Klageren] har indtil den 141016 arbejdet i snart 30 år som [erhverv] og overvejende med store ... som i tidernes løb har medført en del kortvarige skulder, nakke og lænderyg og i det hele taget muskulære problemstillinger, som dog altid har været kortvarige og relateret til fysisk hårdt arbejde. Han har også fået skiftet knæled ud, nok også i forbindelse med hårdt fysisk belastende arbejde.

Den 141016 er han på en ..., hvor han skal have ... Passer på sig selv og er opmærksom på, at koen mod alle forventninger og lidt usædvanligt, forsøger at sparke ud efter ham med begge ben. Undviger dette, men på bekostning af, at han glider og falder baglæns i en akavet holdning uden mulighed for at støtte sig til noget og afværge faldet. Lokaliseret i balde, lænderyg og til dels i relation til højre ben strakssymptomer som senere udvikler sig til kroniske smerter.

Der forsøges med smertelindrende medicin som skadelidte angiver har haft en vis men ikke gennemgribende effekt. Der forsøges med fysioterapi. Der tages hensyn til at forsøge at tilpasse fysiske belastninger ved at arbejde deltids og timevist. Dog har der ikke været gennemgribende forbedring som i sidste ende har ført til at [klageren] er blevet som han selv udtrykker det 'privatisør' den [i 2017], da han ikke længere kunne, overfor sig selv og overfor partneren i firmaet, arbejde som [erhverv] i det omfang som det var påkrævet.

Der findes overensstemmelse mellem de subjektive klager som anses for at være udløst af selve traumet og dens efterfølgende eftervirkninger af 141016 og de objektive fund.

Efter alt hvad undertegnede har fået forelagt og set i lyset af, at traumet har været i oktober 2016 og dermed at der er gået mere end 1 år uden, at der er sket en gennemgribende lindring eller forbedring af symptomer, må man desværre konstatere at der med ganske stor sandsynlighed foreligger en infaust prognose, dvs. at der må påregnes en betydelig risiko for vedvarende kronificering.

Der er ikke udsigt til at skadelidte igen vil kunne opnå mulighed at være den erhvervsdrivende som han var før ulykken. Ulykken af 14/10/16 anses for at være hovedårsagen til, at skadelidte nu har måttet blive 'privatisør'."

Af afgørelse af 30/4 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Anerkendelse

Afgørelse

Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven.
(Lov om arbejdsskadesikring § 6, stk. 1)

Begrundelse

...

Ulykken den 14. oktober 2016 er en arbejdsskade.

Vi vurderer, at skaden i form af diskusprolaps i lænderyggen L2/L3 er forårsaget af, at du i forbindelse med dit arbejde faldt.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af anmeldelsen modtaget den 6. marts 2017 og spørgeskemaet modtaget den 6. april 2017, at du i forbindelse med dit arbejde var i gang med Koen sparkede ud efter dig. Koens klov sad fast i kitlen, hvorfor du fik trukket benene væk under dig. Du satte dig voldsomt på rumpen. Først opstod der muskulære problemer, men senere fik du lændesmerter med udstråling til benene.

Det er vores vurdering, at der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen den 14. oktober 2016 og din diskusprolaps i lænden.

Vi har herved lagt vægt på, at det fremgår af anmeldelsen, at du ikke blev sygemeldt, fordi skaden skete op til en weekend. Endvidere har vi lagt vægt på, at det fremgår af spørgeskemaet modtaget den 6. april 2017, at du oplyser at du efter hændelsen lå i sengen 2-3 dage. Du fik smerter i lænden og ryg og til tider følelsesløshed i benene. Du oplyser også, at du efter hændelsen tog håndkøbs smertestillende medicin. Yderligere har vi lagt vægt på, at det fremgår af lægejournalen modtaget den 25. april 2017, at du er ved lægen den 28. november 2016, hvor du oplyser at du har lænderygsmerter med udstråling, specielt til højre ben.

Det fremgår af lægenotatet af 13. december 2016, at MR-skanningen viste en diskusprolaps i lænderyggen L2/L3.

Det er også vores vurdering, at hændelsen er egnet til at medføre en diskusprolaps i lænden.

Vi har herved lagt vægt på, at din lænderyg var udsat for en tilstrækkelig påvirkning, fordi du fik fejlet dine ben væk under dig, og du landede direkte på rumpen.

Vi er opmærksomme på, at det fremgår af lægejournalen modtaget den 6. marts 2017, at du har haft lænderygsmerter gennem en årrække, samt at det fremgår af spørgeskemaet modtaget den 6. april 2017, at du de sidste 30 år har haft forbigående hold i ryggen, kortvarigt, og det kunne ikke sammenlignes med disse gener du har nu. Oplysningen har ikke ført til en ændret vurdering,

fordi det er vores vurdering, at hændelsen i sig selv er egnet til at medføre en diskusprolaps i lænden.

Vi er også opmærksomme på, at det fremgår af mail fra forsikringsselskabet modtaget den 30. maj 2017, at du har modtaget fysioterapi og kiropraktorbehandlinger for dine tidligere gener. I den forbindelse anmoder forsikringsselskabet os om, at indhente disse journaler. Vi har skrevet til dig, hvor du den 5. marts 2018 oplyser, at du en enkelt gang for rigtig mange år siden, herunder over 15 år siden fik noget behandling hos en kiropraktor. Senere var du til behandling hos en anden kiropraktor, hvor du fik behandling for din nakke. Vi vurderer derfor, at der ikke er grundlag for at indhente yderligere journaler til belysning af dine forudbestående gener.

Det er derfor vores vurdering, at det er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at hændelsen den 14. oktober 2016 medførte en diskusprolaps i din lænderyg.

Derfor anerkender vi din diskusprolaps i lænden L2/L3 som en arbejdsskade.

Varigt mén

Afgørelse

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 8 procent.

...

Begrundelse

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden. Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 8 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Efter tabellens punkt B.1.3.4 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning, til 12 procent.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæringen modtaget den 16. januar 2018, at du nærmest har konstante smerter i lænden. Du oplyser at dine smerter svarer til 6-7 på en smerteskala fra 0-10, hvor 10 er værst tænkelig smerte. Smerterne bliver forværret ved anstrengelse. Du oplever nogen gange at du har symptomer, der stråler ud mod dit højre ben. Du har svært ved at gå langt, og du har svært ved at stå op/gå i længere tid af gangen. Du vågner mange gange om natten på grund af smerterne. Du oplyser også, at du har svært ved at komme ud af sengen, samt at dit privatliv og ... er påvirket som følge af dine smerter. Endvidere har du svært ved at bære dine børnebørn. Du tager ikke smertestillende medicin.

Det er vores vurdering, at du har middelsvære, daglige rygsmerter. Årsagen hertil er, at du er blevet funktionsbegrænset på grund af dine smerter, samt at du vågner om natten på grund af smerterne.

Vi har også lagt vægt på, at lægen konstaterede følelsesløshed i lænden og ned i højre ben.

Endvidere har vi lagt vægt på, at du har en finger-gulv-afstand på 15 centimeter.

Det er på den baggrund vores vurdering, at du har normal bevægelighed af lænderyggen.

Det er også indgået i vores vurdering, at lægen ved den objektive undersøgelse konstaterede, at din gang afvikles i forsigtig skånegang.

Vi er opmærksomme på, at det fremgår af speciallægeerklæringen, at lægen ikke kunne udløse achillessene-refleks. Oplysningen har ikke ført til en ændret vurdering, fordi du ikke har oplyst at der skete noget med din achillessene i forbindelse med hændelsen. Det er også indgået i vores vurdering, at du tidligere har haft sprunget begge achillessener på begge sider.

Du har middelsvære, daglige rygsmerter. Dine gener svarer ikke helt til det nævnte punkt i tabellen, fordi du ikke har let nedsat bevægelighed af din lænderyg, men til gengæld har du følelsesløshed i dit højre ben.

Efter en samlet vurdering har vi derfor fastsat dit samlede varige mén til 12 procent.

Begrundelse for nedsættelse af méngodtgørelse

Dit samlede varige mén er 12 procent.

Vi kan imidlertid kun give godtgørelse for den del af dine gener, der skyldes arbejdsskadens følger. Ud over arbejdsskaden har du gener i form af tidligere rygsmerter, som dog ikke har været lige så smertefuld som dem du har nu.

Vi vurderer, at omkring 2/3 af dine samlede gener skyldes arbejdsskaden, og at omkring 1/3 af dine gener skyldes andre forhold. Derfor har vi nedsat din méngrad med 1/3.

Det betyder, at dit mén på grund af arbejdsskaden er 8 procent."

Af afgørelse af 21/3 2019 fra Ankestyrelsen fremgår bl.a.:

"Begrundelsen for afgørelsen om godtgørelse for varigt mén

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at dine gener efter arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 12 procent.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på dine oplysninger om, at du har konstante smerter i lænderyggen. Du har periodvis udstrålende smerter til højre ben. Du kan ikke gå eller stå i længere tid af gangen. Du vågner mange gange om natten på grund af smerter. Du har mindre overskud i din hverdag og har mange gener i din personlige livsførelse, da du blandt andet har svært ved at lege med dine børnebørn.

Ifølge de lægelige oplysninger har du en finger-gulv-afstand på 15 centimeter. Du har en forsigtig gang. Du har let nedsat bevægelighed af lænderyggen. Du har følelsesløshed i lænden og ned i højre ben.

Vi har sammenlignet dine gener med punkt B.1.3.4. i méntabellen, hvor middelsvære, daglige ryg-smerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning svarer til en ménggrad på 12 procent. Vi vurderer, at dine gener svarer til punktet i tabellen.

Vi er opmærksomme på, at du ved en MR-skanning den 5. december 2016 fik påvist degenerative forandringer i lænderyggen. Du oplyser, at du tidligere har haft gener fra lænderyggen. Dit forbund oplyser i den forbindelse, at du ikke har haft rygsmerter i 10 til 15 år ud over lette smerter i forbindelse med belastning. Vi vurderer, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag for dine forudbestående gener. Det skyldes, at der ikke har været tale om vedvarende lænderygggener, men alene lette smerter med lille risiko for vedvarende gener. Vi vurderer således, at vi ikke kan løfte bevisbyrden for et fradrag, fordi du har været næsten symptomfri før ulykken.

Oplysningerne fremgår særligt af lægeerklæring I, den neurologiske speciallægeerklæring den 30. december 2017 samt journal fra dine læge."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1.2. Hvad forstås ved et ulykkestilfælde?

1.2.1. Som ulykkestilfælde betragtes:

- en pludselig hændelse
- der forårsager personskade

...

5.3. Hvad omfatter invaliditetsdækningen ikke?

Invaliditetserstatningen udbetales ikke for:

...

5.3.2. Invaliditet, når ulykkestilfældet skyldes sygdom (bortset fra besvimelsestilfælde eller ildebe-findende).

5.3.3. Invaliditet, der skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.

5.3.4. Invaliditet, der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde.

5.3.5. Invaliditet, der bestod før ulykkestilfældet, jf. tillige pkt. 5.2.1.

...

6. Behandlingsudgifter

...

6.2. Udgifter, der ikke dækkes

...

6.2.2. Andre udgifter end de i pkt. 6.1.1 anførte, f.eks. udgifter til befordring, advokatbistand, læ-gebehandling, anden specialbehandling, medicin eller hjælpemidler af enhver art, f.eks. halskrave og støttebind, er ikke dækket af forsikringen."

Ankenævnet for Forsikring

12.

94926

Nævnet udtaler:

Klageren var den 14/10 2016 udsat for en arbejdsulykke, hvor han satte sig på voldsomt på rumpen og pådrog sig et voldsomt slag i ryggen. Han ønsker erstatning for en méngrad på 12 procent i overensstemmelse med Ankestyrelsens afgørelse samt advokatomkostninger tillagt renter. Han andet anført, at der er en klar årsagssammenhæng mellem skaden og de nuværende symptomer, at han har været symptomfri i 10 år bortset fra reaktioner ved store fysiske belastninger, og at eventuelle forudbestående skader ikke har haft indflydelse på fastsættelsen af méngraden på 12 procent. Han har endvidere anført, at der ved selskabets accept af de 8 procent ikke er gjort gældende, at der skulle være forudbestående skader, hvorfor dette anbringende ikke kan gøres gældende på nuværende tidspunkt.

Selskabet har vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken til 8 procent og har udbetalt mén godtgørelse i overensstemmelse hermed. Selskabet har afvist at udbetale yderligere i mén godtgørelse. Selskabet har anført, at der er tale om forudbestående lidelse, der er årsag til de primære gener, og som ikke har relation til hændelsen den 14/10 2016.

Sagen har været indbragt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som arbejdsskadesag. Den 30/4 2018 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, at méngraden efter arbejdsskaden var 8 procent. Af afgørelsen fremgår det blandt andet, at "Dit samlede varige mén er 12 procent.

Vi kan imidlertid kun give godtgørelse for den del af dine gener, der skyldes arbejdsskadens følger. Ud over arbejdsskaden har du gener i form af tidligere rygsmerter, som dog ikke har været lige så smertefuld som dem du har nu. Vi vurderer, at omkring 2/3 af dine samlede gener skyldes arbejdsskaden, og at omkring 1/3 af dine gener skyldes andre forhold. Derfor har vi nedsat din méngrad med 1/3. Det betyder, at dit mén på grund af arbejdsskaden er 8 procent".

Ankestyrelsen ændrede Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse den 21/3 2019, hvor det varige mén blev vurderet til 12 procent. Af afgørelsen fremgår det blandt andet, at "Vi lægger vægt på dine oplysninger om, at du har konstante smerter i lænderyggen. Du har periodevis

udstrålende smerter til højre ben. Du kan ikke gå eller stå i længere tid af gangen. Du vågner mange gange om natten på grund af smerter. Du har mindre overskud i din hverdag og har mange gener i din personlige livsførelse, da du blandt andet har svært ved at lege med dine børnebørn. Ifølge de lægelige oplysninger har du en finger-gulv-afstand på 15 centimeter. Du har en forsigtig gang. Du har let nedsat bevægelighed af lænderyggen. Du har følelsesløshed i lænden og ned i højre ben. Vi har sammenlignet dine gener med punkt B.1.3.4. i méntabellen, hvor middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning svarer til en méngrad på 12 procent. Vi vurderer, at dine gener svarer til punktet i tabellen. Vi er opmærksomme på, at du ved en MR-skanning den 5. december 2016 fik påvist degenerative forandringer i lænderyggen. Du oplyser, at du tidligere har haft gener fra lænderyggen. Dit forbund oplyser i den forbindelse, at du ikke har haft rygsmerter i 10 til 15 år ud over lette smerter i forbindelse med belastning. Vi vurderer, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag for dine forudbestående gener. Det skyldes, at der ikke har været tale om vedvarende lænderyggene, men alene lette smerter med lille risiko for vedvarende gener. Vi vurderer således, at vi ikke kan løfte bevisbyrden for et fradrag, fordi du har været næsten symptomfri før ulykken".

Af neurologisk speciallægeerklæring af 30/12 2017 fremgår det blandt andet, at "Ud fra vedlagte sagsakter kan det læses, at der i marts måned 2014 er gennemført røntgenundersøgelse af columna totalis, i særdeleshed af columna thoracalis hvor der fandtes en spondylose. I columna thoracalis stedvist ancotyserende og ved røntgen af columna cervicalis fandtes discus degenerative forandringer fra C5 og distalt med reduceret discus højde uden anterior spondylose. Endv. spondylarthrose specielt i venstre side mellem C4 og C5, hvor osteofytterne påvirker foramen intervertebrale mellem C4 og C5. Endv. findes der fra lægerne i ... et journalnotat vedr smerter i højre skulderregion med varierende lokalisation dateret 260314, som var årsag til at patienten blev henvist til ovenstående røntgenundersøgelse. Ellers ingen oplysninger om forudbestående eller tidligere sygdomme eller indskrænkninger". Det fremgår endvidere, at "[Klageren] har indtil den 141016 arbejdet i snart 30 år som ... og overvejende med store ... som i tidernes løb har medført en del kortvarige skulder, nakke og lænderyg og i det hele taget mu-

skulære problemstillinger, som dog altid har været kortvarige og relateret til fysisk hårdt arbejde. Han har også fået skiftet knæled ud, nok også i forbindelse med hårdt fysisk belastende arbejde. Den 141016 er han på en ..., hvor han skal have ... Passer på sig selv og er opmærksom på, at koen mod alle forventninger og lidt usædvanligt, forsøger at sparke ud efter ham med begge ben. Undviger dette, men på bekostning af, at han glider og falder baglæns i en akavat holdning uden mulighed for at støtte sig til noget og afværge faldet. Lokaliseret i balde, lænderyg og til dels i relation til højre ben straks-symptomer som senere udvikler sig til kroniske smerter. Der forsøges med smertelindrende medicin som skadelidte angiver har haft en vis men ikke gennemgribende effekt. Der forsøges med fysioterapi. Der tages hensyn til at forsøge at tilpasse fysiske belastninger ved at arbejde deltids og timevist. Dog har der ikke været gennemgribende forbedring som i sidste ende har ført til at [klageren] er blevet som han selv udtrykker det 'privatisør' den 010817, da han ikke længere kunne, overfor sig selv og overfor partneren i firmaet, arbejde som ... i det omfang som det var påkrævet. Der findes overensstemmelse mellem de subjektive klager som anses for at være udløst af selve traumet og dens efterfølgende eftervirkninger af 141016 og de objektive fund. Efter alt hvad undertegnede har fået forelagt og set i lyset af, at traumet har været i oktober 2016 og dermed at der er gået mere end 1 år uden, at der er sket en gennemgribende lindring eller forbedring af symptomer, må man desværre konstatere at der med ganske stor sandsynlighed foreligger en infaust prognose, dvs at der må påregnes en betydelig risiko for vedvarende kronificering. Der er ikke udsigt til at skadelidte igen vil kunne opnå mulighed at være den erhvervsdrivende som han var før ulykken. Ulykken af 141016 anses for at være hovedårsagen til, at skadelidte nu har måttet blive 'privatisør' ".

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, som skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Nævnets flertal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder flertallet, at klageren ikke har bevist, at ulykkestilfældet i sig selv har medført en méngrad på over 8 procent. Flertallet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at det af sagen fremgår, at klageren tidligere har haft gener fra lænderyggen, at der ved MR-skanning den 5/12 2016 er påvist degenerative forandringer i lænderyggen, og at forsikringen ikke dækker forudbestående lidelser, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 5.3.2-5.3.5.

Flertallet finder, at afgørelsen af 21/3 2019 fra Ankestyrelsen ikke kan føre til andet resultat.

Advokatomkostninger

Selskabet har afvist at dække klagerens advokatomkostninger under henvisning til, at advokatomkostninger ikke er en del af dækningsomfanget på den private ulykkesforsikring, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 6.2.2.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at den sikrede i forbindelse med udenretlig fremsættelse og opgørelse af sit krav mod selskabet kan kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet.

Henset til udfaldet af klagesagen finder flertallet ikke grundlag for at pålægge selskabet at betale for klagerens udgifter til juridisk bistand.

Nævnets mindretal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at det må anses for antageliggjort, at klageren som følge af den anmeldte hændelse den 14/10 2016 kan have fået varigt mén svarende til en méngrad på over 8 procent.

Mindretallet finder, at selskabet derfor skal indhente og betale for en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Selskabet skal lade denne vejledende udtalelse indgå ved en fornyet stillingtagen til klagerens anmeldelse.

Ankenævnet for Forsikring

16.

94926

Mindretallet har blandt andet lagt vægt på, at Ankestyrelsen har ændret Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse den 21/3 2019, hvor det varige mén blev vurderet til 12 procent, og at det er selskabet, der har bevisbyrden for forudbestående lidelser.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings